

تشخیص میکرومتاستاز کارسینومای سلول کلیوی توسط مارکر CA9 با استفاده از روش Real-Time RT PCR

بابک باجلان^۱، مهرداد هاشمی^۲، محمود پروین^۳، مجید ذکی دیزجی^۴، کامران علی مقدم^۵،
اردشیر قوامزاده^۵، سید حمیداله غفاری^۶

چکیده

سابقه و هدف

حدود ۴۰ درصد از مبتلایان به سرطان کلیه حتی پس از خارج نمودن کامل کلیه (رادیكال نفرکتومی) دچار متاستاز می شوند. بنابراین یافتن راهی برای تشخیص شروع متاستاز بسیار ارزشمند می باشد. در تحقیق حاضر، امکان تشخیص میکرومتاستاز سرطان کلیه با استفاده از نشانگر (CA9) مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش ها

در یک مطالعه تجربی، از ۳۰ بیمار مبتلا به سرطان کلیه که به بیمارستان دکتر لبافی نژاد مراجعه نموده بودند، به صورت غیر تصادفی در دسترس خونگیری به عمل آمد. اطلاعات مربوط به درجه و مرحله تومور هر یک از بیماران از پاتولوژی دریافت گردید. از رده سلولی سرطان کلیه به نام ACHN به عنوان کنترل مثبت استفاده شد. جهت بررسی ارتباط بین میزان بیان ژن، درجه و مرحله تومور، از روش های آماری من ویتنی U و کروسکال والیس استفاده گردید. داده ها توسط نرم افزار SPSS ۱۳ تحلیل شدند.

یافته ها

از ۳۰ بیمار مورد مطالعه، در ۶ بیمار شاهد افزایش تعداد نسخه های ژن CA9 بودیم. از این ۶ بیمار، ۳ بیمار در Stage I، ۲ تا در Stage II و ۱ مورد در Stage III قرار داشتند. هم چنین پس از گذشت یک سال از نمونه گیری، پیگیری بیماران نشان داد که ۴ بیمار دچار متاستاز شده اند اما ارتباط معناداری بین تعداد نسخه های ژن با متاستاز یافت نگردید.

نتیجه گیری

این نتایج نشان می دهد ژن CA9 می تواند مارکر مناسبی جهت تشخیص میکرومتاستاز در خون بیماران مبتلا به سرطان سلول کلیه (RCC) باشد. هم چنین امید است با پیگیری طولانی مدت بیماران مبتلا به سرطان در آینده امکان پیش بینی وقوع متاستاز توسط سنجش مارکر CA9 فراهم گردد.

کلمات کلیدی: سرطان سلول کلیوی، میکرومتاستاز، کربنیک انهیدراز

تاریخ دریافت: ۹۰/۶/۱۲

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۱/۱۷

۱- کارشناس ارشد ژنتیک - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران - تهران - ایران

۲- PhD ژنتیک مولکولی - دانشیار دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پزشکی تهران - تهران - ایران

۳- متخصص آسیب شناسی - استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و بیمارستان شهید دکتر لبافی نژاد - تهران - ایران

۴- کارشناس ارشد ژنتیک - مرکز تحقیقات خون، انکولوژی و پیوند سلول های بنیادی بیمارستان دکتر شریعتی - دانشگاه علوم پزشکی تهران - تهران - ایران

۵- فوق تخصص خون و انکولوژی - دانشیار مرکز تحقیقات خون، انکولوژی و پیوند سلول های بنیادی بیمارستان دکتر شریعتی - دانشگاه علوم پزشکی تهران - تهران - ایران

۶- مؤلف مسؤول: PhD ژنتیک مولکولی - دانشیار مرکز تحقیقات خون، انکولوژی و پیوند سلول های بنیادی بیمارستان دکتر شریعتی - دانشگاه علوم پزشکی تهران - تهران - ایران - کارگر شمالی - کدپستی: ۱۴۱۱۱

مقدمه

سرطان سلول کلیه (Renal Cell Carcinoma = RCC) یا همان تومورهای بدخیم سلول‌های پوششی کلیه، ۸۵ درصد کل نئوپلاسم‌های کلیه را تشکیل می‌دهند (۱).

این تومورها در هر دو کلیه، شیوع یکسانی دارند و به طور اتفاقی در قطب‌های فوقانی و تحتانی توزیع می‌شوند. تشخیص میکرومتاستاز در تومور سلول‌های کلیه از چند جنبه حایز اهمیت می‌باشد:

اولین نکته به ماهیت کلیه و عملکرد آن باز می‌گردد که همان تصفیه خون می‌باشد. بنابراین در صورت وجود تومور در این دستگاه، امکان شسته شدن سلول‌های توموری به وسیله جریان خون مداومی که از آن عبور می‌کند و به تمام بدن پخش می‌گردد بسیار زیاد است و همان‌طور که می‌دانیم سلول‌های توموری جدا شده از تومور کلیه، می‌توانند در هر قسمت از بدن منشا تومور ثانویه باشند که در نهایت به متاستاز منجر می‌شود (۲).

دومین نکته؛ روش درمانی موجود برای این سرطان است که همان خارج نمودن کامل کلیه از بدن می‌باشد. متأسفانه حتی پس از برداشت کامل کلیه مبتلا به تومور، باز هم در برخی بیماران متاستاز رخ می‌دهد و یا در کلیه سالم همان بیمار پس از مدتی تومور ظاهر می‌شود که علت این امر، به وجود سلول‌های توموری شسته شده در جریان خون باز می‌گردد. از طرفی سرطان سلول‌های کلیوی، شایع‌ترین نوع کانسر کلیه بوده و تقریباً ۳ درصد از کل بدخیمی‌های بزرگسالان در ارتباط با این بیماری است. پیش‌آگهی آن هم‌چنان ضعیف باقی مانده است. بقای ۵ ساله در این افراد بین ۳۰ تا ۶۰ درصد بسته به مرحله تومور متغیر است (۲، ۱).

بر اساس مطالعه‌های بالینی و ژنتیک، عوامل خطرزای متعددی برای پیدایش سرطان کلیه وجود دارد. اکثر مطالعه‌ها با تعداد بیمار کافی نشان می‌دهد که یک ارتباط مثبت بین سرطان کلیه و مصرف سیگار به میزان ۳۵ درصد افزایش خطر وجود دارد. چاقی نیز ارتباط مثبتی با سرطان کلیه نشان می‌دهد (۴، ۳).

تظاهرات بالینی سرطان کلیه بسیار متغیر است. تومورها کوچک و اغلب بدون علامت بوده و تعداد زیادی از

ضایعات تا زمانی که به مرحله پیشرفته نرسند، کشف نمی‌شوند. اگر چه سه علامت (درد پهلو، هم‌اچوری و توده پهلو) به همراه سرطان کلیه گزارش شده است، ولی هر سه علامت به ندرت با یکدیگر دیده می‌شوند (۶، ۵). روش‌های تشخیصی شامل رادیوگرافی، آنژیوگرافی، سونوگرافی، CT اسکن و MRI می‌باشند که هر یک با محدودیت‌های ویژه خود همراه هستند (۸، ۷). با وجود تمامی مشکلات در تشخیص این بیماری پس از قطعی شدن وجود تومور، نمونه بیوپسی کلیه بیمار گرفته می‌شود تا توسط روش‌های پاتولوژی، نوع و مرحله تومور تشخیص داده شود. هدف مرحله‌بندی، انتخاب درمان مناسب و تهیه اطلاعاتی برای تعیین پیش‌آگهی است (۹). به طور کلی مرحله‌بندی تومور کلیه از نظر پاتولوژی به صورت زیر انجام می‌پذیرد:

مرحله I: تومور محدود به پارانشیم کلیه است.
مرحله II: تومور چربی دور کلیه را درگیر کرده است.
مرحله III: تومور ورید اصلی کلیه را درگیر می‌کند.
مرحله IV: وجود متاستاز دوردست.

بررسی‌های تکمیلی برای ارزیابی مرحله‌بندی کامل بالینی عبارتند از: شرح حال و معاینه فیزیکی، شمارش کامل خونی، بررسی مواد شیمیایی سرم (عملکرد کلیه و کبد)، آنالیز ادرار، رادیوگرافی قفسه سینه (CT اسکن قفسه سینه در موارد مبهم)، CT اسکن شکم و لگن، و اسکن رادیونوکلئید از استخوان (با تصاویر اشعه X از نواحی غیر طبیعی) (۱۱، ۱۰). پس از مشخص شدن نوع و مرحله تومور، نوبت به درمان بیماری می‌رسد. تاکنون خارج کردن ضایعه در مرحله زودرس با جراحی، به عنوان تنها درمان بهبود دهنده بالقوه در دسترس برای بیماران مبتلا به RCC مطرح بوده است. متأسفانه تقریباً در ۳۰٪ بیماران مبتلا به RCC، بیماری متاستاتیک بروز می‌کند. RCC متاستاتیک، جزو بیماری‌هایی است که سیر طبیعی آن به طور بارز تهاجمی و سریعاً پیش‌رونده می‌باشد (۱۳، ۱۲).

مهم‌ترین علت ذکر شده برای وقوع متاستاز حتی بعد از رادیکال نفرکتومی، وجود سلول‌های سرطانی می‌باشد که از تومور اولیه جدا شده و به وسیله جریان خون و یا لنف در نقاط دیگر بدن پخش می‌گردند. این مرحله میکرومتاستاز

جدول شماره ۱: اطلاعات دموگرافیک بیماران مورد مطالعه

شماره	فاکتور
۱۸	جنسیت مرد
۱۲	جنسیت زن
۶۰	سن، سال متوسط
۲۹-۸۸	حد اقل - حداکثر
۱۲	درجه تومور ۱
۱۳	درجه تومور ۲
۵	درجه تومور ۳
۰	درجه تومور ۱
۲۲	درجه تومور ۲
۷	درجه تومور ۳
۱	درجه تومور ۴
۴	متاستاز بله
۲۶	متاستاز نه

تعیین غلظت RNA/ استخراج شده :

غلظت RNA توسط دستگاه اسپکتروفتومتر نانودراپ اندازه گیری شد. سپس نمونه ها به نسبتی با آب بدون RNase مخلوط گردید که هر نمونه حاوی ۱۰۰۰ نانوگرم RNA کل باشد و بعد نمونه ها در °C ۲۰- نگهداری شد.

ساخت cDNA از RNA های استخراج شده:

برای ساخت cDNA با غلظت های برابر، یک میکروگرم از هر نمونه RNA با استفاده از کیت PrimeScript™ RT محصول شرکت تاکارا به cDNA رونویسی شد.

جدول ۲: توالی آغازگرها

Gene symbol	آغازگر	(5' to 3') Sequence
CA9	جلوبرنده	GGACAAAGAAGGGGATGA
CA9	معکوس	AGTTCTGGGAGCGGCGGGAG
Gene symbol	آغازگر	(5' TO 3') Sequence
HPRT	جلوبرنده	TGGACAGGACTGAACGTCTTG
HPRT	معکوس	CCAGCAGGTCAGCAAAGAATTTA

نام دارد. این سلول ها می توانند حتی پس از عمل جراحی و خارج کردن تومور اصلی، باعث عود مجدد و یا متاستاز شوند. بنابراین تشخیص زود هنگام این مرحله بسیار با اهمیت می باشد زیرا که هر چه تعداد سلول های توموری در خون محیطی بیشتر باشد، احتمال وقوع متاستاز در آینده نزدیک بیشتر خواهد بود (۱۴). برای تشخیص میکرومتاستاز می بایست وجود سلول های توموری را در خون محیطی بیمار مشخص نمود. یکی از وجوه تمایز این سلول ها، تفاوت الگوی بیان برخی ژن ها در مقایسه با سلول های سالم می باشد که به آن ها تومور مارکر می گویند.

یکی از بهترین تومور مارکرها در تشخیص سلول های توموری کلیه، ایزو آنزیم شماره ۹ خانواده کربنیک انهدرازها (CA9) است که وظیفه تنظیم pH سلول را بر عهده دارد (۱۶، ۱۵). به همین علت امکان تشخیص میکرومتاستاز سرطان کلیه پس از رادیکال نفرکتومی توسط نشانگر تومور CA9 در خون محیطی بیماران، در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفت.

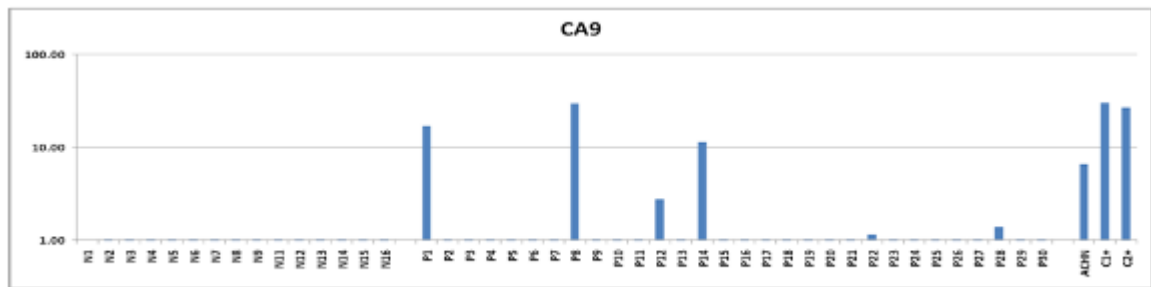
مواد و روش ها

مطالعه انجام شده از نوع تجربی بود. از ۳۰ بیمار مبتلا به سرطان کلیه که به بیمارستان دکتر لبافی نژاد مراجعه نموده بودند، به صورت غیر تصادفی در دسترس خونگیری به عمل آمد (جدول ۱).

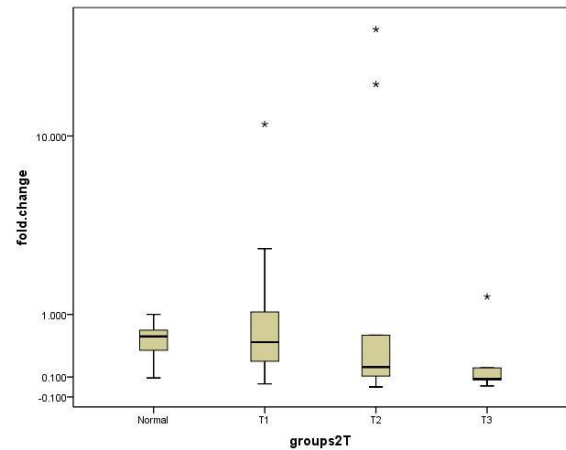
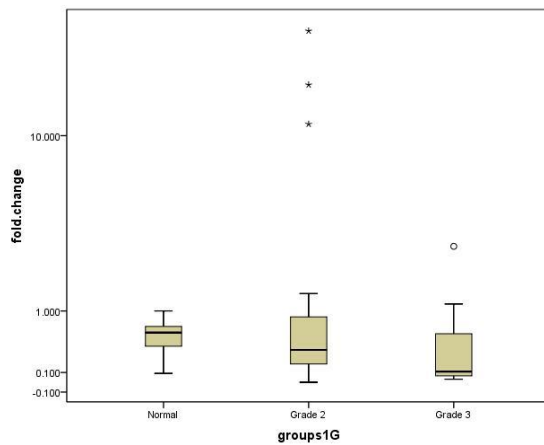
داده های مربوط به درجه و مرحله تومور هر یک از بیماران از بخش پاتولوژی بیمارستان دریافت شد. از ۱۶ فرد سالم با میانگین سنی ۵۵ سال به عنوان کنترل منفی و ۳۰ نمونه با رده سلولی سرطان کلیه (ACHN) تهیه شده از انستیتو پاستور ایران، به عنوان کنترل مثبت استفاده گردید.

استخراج RNA کل از لنفوسیت ها و ساخت cDNA :

به لوله فالکون حاوی رسوب سلول های لنفوسیتی، یک میلی لیتر RNX (تهیه شده از شرکت سیناژن) اضافه کرده و مطابق با دستورالعمل کیت، استخراج انجام گردید. پس از جدا نمودن ۴ میکرولیتر از محلول RNA (برای سنجش غلظت RNA)، نمونه استوک در °C ۲۰- نگهداری شد.

نمودار ۱: تعداد نسخه‌های ژن CA9 در گروه سالم (N)، بیمار (P) و کنترل (C1، C2 و ACHN)
(تعداد نسخه‌های ژن، در محور عمودی و نمونه‌های بیماران، افراد سالم و گروه کنترل مثبت به تفکیک در محور افقی نشان داده شده است.)

CA9 mRNA expression (relative level)			
Normal	۱۵	۰/۶۲	۰/۰۹-۱/۰۰
Stage			
pT1	۱۲	۰/۵۴	۰/۰۳-۱۱/۳۱
pT2	۱۰	۰/۲۱	۰/۰۰-۲۹/۴۵
pT3	۵	۰/۰۸	۰/۰۱-۱/۳۷
Grade			
G2	۱۹	۰/۳۷	۰/۰۰-۲۹-۴۵
G3	۷	۰/۱۱	۰/۰۳-۲/۷۵

a) Kruskal-Wallis Test

نمودار ۲: مقایسه میزان بیان ژن CA9 در بیماران به تفکیک مراحل (III, II, I) تومور با گروه افراد سالم

محصول شرکت تاکارا برای انجام Real-Time PCR استفاده گردید. هم چنین از روش جدید PCR Shuttle با توجه به دستورالعمل شرکت تاکارا استفاده شد. در این روش دو فرآیند آنیلینگ و اکستنشن با هم ممزوج شده و PCR در دو مرحله انجام می‌شود. مزیت این روش، افزایش سرعت PCR می‌باشد.

از یک ژن Housekeeping به نام HPRT به عنوان کنترل

طراحی آغازگرها:

جهت طراحی آغازگرها ابتدا توالی cDNA ژن‌ها از ژن بانک گرفته شد و سپس با نرم‌افزار ABI (بیوسیستم)، بهترین ناحیه برای این آغازگرها طبق جدول ۲ تعیین شد.

Real-Time PCR:

در این تحقیق از کیت SYBR® Premix Ex Taq™

برخی از این سلول‌ها، در جریان لنف یا خون زنده می‌مانند و منشا متاستاز می‌گردند. با توجه به نظریه فوق می‌توان از وجود این سلول‌ها در لنف و خون به عنوان یک شاخص کلینیکی در تشخیص متاستاز بهره برد. در حال حاضر با استفاده از نمونه بافت پس از انجام عمل جراحی و بررسی پاتولوژیک بر روی نمونه، می‌توان به وجود متاستاز پی برد که این روش خود دارای معایبی جهت تشخیص در مراحل اولیه می‌باشد (۱۷).

بررسی بر روی سلول‌های توموری آزاد در نمونه خون می‌تواند به عنوان یک روش غیر تهاجمی و با سهولت بیشتر در امر نمونه‌گیری، جایگزین روش‌های موجود گردد. امروزه از روش‌های حساسی جهت بررسی سلول‌های سرطانی در خون، از قبیل ایمونوهیستوشیمی، فلوسیتومتری و Real-Time PCR استفاده می‌شود (۱۸، ۱۹). بر اساس تحقیقات بسیاری که در زمینه تشخیص اولیه سرطان کلیه توسط مارکرهای مولکولی انجام شده، مشخص گردیده ژن CA9 می‌تواند یکی از بهترین نشانگرها جهت تشخیص زود هنگام میکرومتاستاز در سرطان کلیه باشد (۲۰-۳۱).

یک پروژه تحقیقاتی در سال ۲۰۰۷، نمونه تازه تومور از بیماران مبتلا به RCC گرفته شد و میزان بیان ژن CA9 در این نمونه‌ها به روش Real-Time PCR سنجیده شد. پس از پی‌گیری ۵ ساله نشان داده شد بین میزان بیان ژن CA9 در تومور و مراحل اولیه متاستاز ارتباط معناداری وجود دارد (۲۱).

در سال ۲۰۰۹ در آمریکا، پیترو و همکاران رابطه میزان ژن CA9 را با RCC در خون محیطی بیماران توسط آنتی‌بادی مونوکلونال به روش آنزیمی بیان کردند. در این تحقیق نیز میزان بیان بسیار بالایی در نوع RCC مشاهده گردید (۲۲).

با نگاه کلی بر تحقیقات انجام شده بر روی نشانگر CA9 و ارتباط آن با سرطان کلیه می‌توان دریافت که این مارکر در تشخیص شروع متاستاز سرطان کلیه می‌تواند ارزش تشخیصی بالایی داشته باشد.

بلومکه و همکارانش با تحقیقی که در سال ۲۰۰۹ انجام دادند، ارتباط معناداری بین میزان وجود سلول‌های توموری

داخلی استفاده شد. مقادیر Ct حاصل از دستگاه Real time به صورت صفحه‌ای تحت برنامه Microsoft Excel ارائه شد. سپس این مقادیر در فرمول $2^{-\Delta\Delta Ct}$ قرار داده شد و میزان تفاوت در تعداد نسخه‌های ژن هدف نسبت به ژن کنترل که همان HPRT می‌باشد محاسبه گردید.

یافته‌ها

پس از تجزیه و تحلیل مقادیر Ct حاصل از دستگاه Light- cyclor، نتایج به شکل منحنی به دست آمد (نمودار ۱). همان‌طور که مشاهده می‌شود، ژن CA9 در افراد سالم نیز به میزان بسیار کم بیان می‌شود. هم‌چنین از ۳۰ بیمار مورد مطالعه، در ۶ بیمار افزایش تعداد نسخه‌های ژن CA9 در مقایسه با افراد سالم بسیار چشمگیر است. حتی در بیمار شماره ۸، این میزان از گروه کنترل مثبت (Cell-line ACHN) نیز بیشتر است (نمودار ۱). با مقایسه میزان بیان ژن CA9 در بیماران به تفکیک مرحله‌ای از تومور (Stage) که به آن دچار بودند، نتایج ارائه شده در نمودار ۲ به دست آمد.

بحث

تظاهرات بالینی سرطان کلیه بسیار متفاوت است. تومورهای کوچک اغلب بدون علامت بوده و تعداد زیادی از ضایعات تا زمانی که به مرحله پیشرفته نرسند، کشف نمی‌شوند. روش‌های تشخیصی شامل رادیوگرافی، آنژیوگرافی، سونوگرافی، CT اسکن و MRI می‌باشند. در روش رادیوگرافی، فقط ۱۰ درصد از سرطان‌های کلیه حاوی کلسیفیکاسیون هستند و در فیلم قابل تشخیص می‌باشند. آنژیوگرافی نیز به علت تهاجمی بودن جای خود را به روش‌هایی مثل MRI داده است. سونوگرافی در تشخیص ضایعات کمتر از ۲ سانتی‌متر حساسیت کمی دارد (۵، ۱۱، ۱۲).

میکرومتاستازها می‌توانند نقش کلیدی در بازگشت مجدد بیماری داشته باشند. قبل از این که متاستاز به طور آشکار مشهود گردد، سلول‌های توموری از توده سرطانی اولیه جدا شده و از طریق لنف یا خون به نقاط دیگر بدن منتقل می‌شوند. از نظر تئوری، اگر چه تمامی سلول‌های توموری آزاد قابلیت رشد و ایجاد متاستاز را ندارند ولی

گونه پژوهش‌ها و پژوهش انجام شده این است که با استفاده از نمونه خون (به عنوان یک روش غیرتهاجمی)، می‌توان به بررسی مارکرهاي مختلف پرداخت و تشکیل تومور و متاستاز آن را در مراحل اولیه بیماری داد.

نتیجه‌گیری

با توجه به روش گزینش سلول‌های سرطانی در خون محیطی به کار رفته در این پژوهش، پیشنهاد می‌گردد با استفاده از روش‌های مناسب‌تر جهت به دست آوردن سلول‌های سرطانی در میان سلول‌های دیگر خون، از قبیل جداسازی سلول‌های سرطانی توسط ذرات آهن‌ریا با استفاده از مارکرهاي سطحی سلول‌های سرطانی، در آینده‌ای نزدیک بتوان به نتایج مفیدتری دست یافت.

تشکر و قدردانی

با سپاس از تمامی مسؤولین مرکز تحقیقات خون و انکولوژی و پیوند سلول‌های بنیادی بیمارستان دکتر شریعتی تهران که تحقیق حاضر با حمایت مالی و تجهیزات آنان انجام گردید و هم چنین همکاران آزمایشگاه و بخش اورولوژی و پاتولوژی بیمارستان دکتر لبافی‌نژاد که در تهیه نمونه‌ها همکاری بی‌دریغ نمودند.

در جریان خون محیطی بیماران و متاستاز در آن‌ها یافتند و بیان داشتند، تشخیص وجود سلول‌های توموری در خون محیطی، فاکتور مستقل و بسیار با ارزشی در پیش‌بینی رفتار تومور و مراحل پیشرفت آن به حساب می‌آید (۱۴).

در سال ۲۰۰۶، ویستون و گیلبرت در مطالعه‌ای ارتباط بین میزان بیان ژن CA9 را در سلول‌های خون محیطی بیماران مبتلا به سرطان کلیه توسط روش RT-PCR بررسی نمودند. در این تحقیق که بر روی ۴۱ بیمار انجام گرفت، نشان داده شد که ژن CA9 در RCC بیان بالایی دارد اما پس از ۴ سال پیگیری بیماران، ارتباط معناداری بین بیان ژن CA9 و متاستاز یافت نگردید (۱۹).

با توجه به این که تحقیق اخیر تنها تحقیقی است که از نظر روش تشخیص نیز مشابه پژوهش حاضر است، نتایج به دست آمده در این دو مطالعه به هم شبیه بوده و در هر دو تحقیق ارتباط معناداری بین افزایش بیان CA9 و RCC دیده شد که نشان می‌دهد نشانگر CA9 جهت تشخیص وجود سلول توموری کلیه در خون محیطی، فاکتور ارزشمندی است. اما این ارتباط در مراحل مختلف تومور و متاستاز به دست نیامد.

همان‌طور که مشاهده می‌شود، هدف اصلی در این

References :

- Cohen HT, McGovern FJ. Renal-Cell Carcinoma. review article. N Engl J Med 2005; 353(23): 2477-90.
- Klatte T, Pantuck JA, Klaid MD, Beldegrun AS. Understanding the natural biology of kidney cancer: implications for targeted cancer therapy. Rev Urol 2007; 9(2): 47-56.
- Leveridge MJ, Jowett MA. Recent developments in kidney cancer. Can Urol Assoc J 2011; 5(3): 195-203.
- Mejean A, Oudard S, Thiounn N. Prognostic factors of renal cell carcinoma. J Urol 2003; 169(3): 821-7.
- Furniss D, Harnden P, Ali N, Royston P, Elisen T, Oliver RT, et al. Prognostic factors for renal cell carcinoma. Cancer Treat Rev 2008; 34(5): 407-26.
- Patard JJ, Kim HL, Lam JS, Dorey JF, Pantuck AJ, Zisman A, et al. Use of university of California Los Angeles integrated staging system to predict survival in renal cell carcinoma: an international multicenter study. J Clin Oncol 2004; 22(16): 3316-22.
- Sorbellini M, Kattan MW, Snyder ME, Reuter V, Motzer R, Goetzl M, et al. A postoperative prognostic nomogram predicting recurrence for patients with conventional clear cell renal cell carcinoma. J Urol 2005; 173(1): 48-50.
- Frank I, Blute M, Cheville JC, Lohse CM, Weaver AL, Leibovich BC, et al. A multifactorial postoperative surveillance model for patients with surgically treated clear cell renal cell carcinoma. J Urol 2003; 170(6 Pt 1): 2225-32.
- Yang XJ, Sugimura J, Schafernak KT, Tretiakova MS, Han M, Vogelzang NJ, et al. Classification of renal neoplasms based on molecular signatures. J Urol 2006; 175(6): 2302-6.
- Gudbjartsson T, Hardarson S, Potursdottir V, Thoroddson A, Magnusson J, Einarsson GV. Histological subtyping and nuclear grading of renal cell carcinoma and their implications for survival: a retrospective nation-wide study of 629 patients. Eur Urol 2005; 48(4): 593-600.
- Mulders P, Figlin R, deKernion JB, Wilttrout R, Linehan M, Parkinson D, et al. Renal cell carcinoma: recent progress and future directions. Cancer Res 1997; 57(22): 5189-95.
- Frank I, Blute ML, Cheville JC, Lohse CM, Weaver AL, Zincke H. An outcome prediction model for patients with clear cell renal cell carcinoma treated with radical nephrectomy based on tumor stage, size, grade and necrosis: the SIGN score. J Urol 2002; 168(6): 2395-400.

- 13- Clark A, Breau RH, Morash C, Ferguson D, Doucete S, Cagianos I. Preservation of renal function following partial or radical nephrectomy using 24-hour creatinine clearance. *Euro Urol* 2008; 54(1): 143-49.
- 14- Blümke K, Bilkenroth U, Meye A, Fuessel S, Lautenschlienger C, Goebel S, *et al.* Detection of circulating tumor cells in peripheral blood of patients with renal carcinoma correlates with prognosis. *Cancer Epidemiol Biomarkers Prev* 2009; 18(8): 2190-4.
- 15- Hilvo M, Baranauskiene L, Salzano AM, Scaloni A, Matulis D, Innocenti A, *et al.* Biochemical characterization of CA IX, one of the most active carbonic anhydrase isozymes. *J Biol Chem* 2008; 283(41): 27799-809.
- 16- Li G, Cuilleron M, Cottier M, Gentil-Perret A, Lambert C, Genin C, *et al.* The Use of MN/CA9 gene expression in identifying malignant solid renal tumors. *Eur Urol* 2006; 49(2): 401-5.
- 17- Ivanov S, Liao SY, Ivanova A, Danilkovitch-Miajkova A, Tarasova N, Weirich G, *et al.* Expression of hypoxia-inducible cell-surface transmembrane carbonic anhydrase in human cancer. *Am J Pathol* 2001; 158(3): 905-919.
- 18- Papworth K, Sandlund J, Grankvist K, Liungberg B, Rasmuson T. Soluble carbonic anhydrase IX is not an independent prognostic factor in human renal cell carcinoma. *Anticancer Res* 2010; 30(7): 2953-7.
- 19- Gilbert SM, Whitson JM, Mansukhani M, Batty R, Benson MC, Olsson CA, *et al.* Detection of carbonic anhydrase-9 gene expression in peripheral blood cells predicts risk of disease recurrence in patients with renal cortical tumors. *Urology* 2006; 67(5): 942-5.
- 20- Bui MH, Seligson D, Han KR, Pantuck AJ, Dorey FJ, Huang Y, *et al.* Carbonic anhydrase IX is an independent predictor of survival in advanced renal clear cell carcinoma: implications for prognosis and therapy. *Clin Cancer Res* 2003; 9(2): 802-11.
- 21- Li G, Feng G, Gentil-Perret A, Genin C, Tostain J. CA9 gene expression in conventional renal cell carcinoma: a potential marker for prediction of early metastasis after nephrectomy. *Clin Exp Metastasis* 2007; 24(3): 149-55.
- 22- Hulick P, Zimmer M, Margulis V, Skates S, Hamel M, Douglas M, *et al.* Blood Level of Carbonic Anhydrase IX Correlate with Clear cell Renal cell carcinoma activity. *Clinical Proteomics* 2009; 5(1): 37-45.
- 23- Eichelberg C, Junker K, Ljungberg B, Moch H. Diagnostic and prognostic molecular markers for renal cell carcinoma: A critical appraisal of the current state of research and clinical applicability. *Eur Urol* 2009; 55(4): 851-63.
- 24- Bui MH, Visapaa H, Seligson D, Kim H, Han KR, Huang Y, *et al.* Prognostic value of carbonic anhydrase IX and KI67 as predictors of survival for renal clear cell carcinoma. *J Urol* 2004; 171(6 Pt 1): 2461-6.
- 25- Atkins M, Regan M, McDermott D, Mier J, Stanbrige E, Youmans A, *et al.* Carbonic anhydrase IX expression predicts outcome of interleukin 2 therapy for renal cancer. *Clin Cancer Res* 2005; 11(10): 3714-21.
- 26- Genega EM, Ghebremichael M, Najarian R, Fu Y, Wang Y, Argani P, *et al.* Carbonic anhydrase IX expression in renal neoplasms: correlation with tumor type and grade. *Am J Clin Pathol* 2010; 134(6): 873-9.
- 27- Mulders P, Figlin R, deKernion JB, Wiltout R, Linehan M, Parkinson D, *et al.* Renal cell carcinoma: recent progress and future directions. *Cancer Res* 1997; 57(22): 5189-95.
- 28- Robertson N, Potter C, Harris AL. Role of carbonic anhydrase IX in human tumor cell growth, survival, and invasion. *Cancer Res* 2004; 64(17): 6160-5.
- 29- Závada J, Závadová Z, Zát'ovicová M, Hyřl L, Kawaciuk I. Soluble form of carbonic anhydrase IX (CA IX) in the serum and urine of renal carcinoma patients. *Br J Cancer* 2003; 89(6): 1067-71.
- 30- Higgins JP, Shinghal R, Gill H, Reese JH, Teris M, Cohen RJ, *et al.* Gene expression patterns in renal cell carcinoma assessed by complementary DNA microarray. *Am J Pathol* 2003; 162(3): 925-32.
- 31- Brannon AR, Reddy A, Seiler M, Arreola A, Moore DT, Pruthi RS, *et al.* Molecular stratification of clear cell renal cell carcinoma by consensus clustering reveals distinct subtypes and survival patterns. *Gene Cancer* 2010; 1(2): 152-63.

Original Article

Detection of micro-metastasis of renal cell carcinoma by CA9 marker using Real-time PCR

Bajelan B.¹, Hashemi M.², Parvin M.³, Zaki Dizaji M.⁴, Alimoghaddam K.⁴, Ghavamzadeh A.⁴, Ghaffari H.⁴

¹Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

²Tehran Medical Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

³Laboratory of Labbafi Nejad Hospital, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁴Hematology, Oncology and Stem Cell Research Center of Shariati Hospital, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Abstract

Background and Objectives

The global prognosis of renal cell carcinoma (RCC) remains poor; about 40% of patients will develop metastasis after nephrectomy. There is a strong need to identify the early metastasis. The present study aimed to test if analysis of the CA9 gene in peripheral blood can provide useful information to predict micro metastasis.

Materials and Methods

In this experimental study, patients (n=30) with RCC were evaluated for peripheral blood CA9 expression non-randomly. Data of tumor grade were received from the pathologist. Total RNA extraction and cDNA synthesis were performed. CA9 expression levels of patients were compared with the normal group (n=16) by real-time PCR. The Mann-Whitney U test and Kruskal-wallis test were used to compare CA9 expression levels with tumor grades. SPSS13 was used for data analysis.

Results

Six of patients show high CA9 expression (3 in grade I, 2 in grade II, and 1 in grade III) but no significant difference was found between CA9 expression level and tumor grade. After one year follow up, 4 patients were found to have a metastasis but no significant difference was found between CA9 expression level and metastatic patients.

Conclusions

On the basis of the results of this study, CA9 is a tumor-specific marker for RCC with a high degree of expression in the conventional RCC. At the same time, the detection of CA9 gene expression in the peripheral blood of patients with RCC may predict increasing risk of micro metastasis.

Key words: Renal Cell Carcinoma, Micrometastasis, Carbonic Anhydrases

Received: 3 Sep 2011

Accepted: 6 Feb 2012

Correspondence: Ghaffari SH., PhD. Associate professor. Hematology, Oncology and Stem Cell Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Shariati Hospital, Kargar Street.
Postal code: 14111, Tehran, Iran. Tel: (+9821) 84902665; Fax : (+9821) 88004140
E-mail: shghaffari@tums.ac.ir